

מאורות אל העבר

י סיון תשס"א | 01/06/2001

מאת רני מור / דובר צה"ל, ויקיפדיה

ליל בלהות בדולפינריום

עשרות הנערים שביקשו לבלות במועדון ה"דולפי" שבמתחם הדולפינריום בתל אביב, בליל שבת י' בסיוון תשס"א (1.6.2001) לא שמו לב למחבל, תושב קלקיליה, שהמתין בשקט בצד. סמוך לחצות אירעה הזוועה. מטען הנפץ כלל גם רסיסי מתכת חדים. שבעה עשר מהנערים נהרגו מייד, וארבעה מתו מאוחר יותר מפציעיהם. עוד מאה ועשרים נפצעו. אבל כבד ירד על ישראל, ובמיוחד על בית הספר "שבח מופת" בתל אביב, שרבים מהנרצחים היו בין תלמידיו. ההלוויות האין סופיות בהשתתפות אלפים היו קורעות לב. רוב הקורבנות היו בנים למשפחות שעלו ממדינות חבר העמים באותה תקופה, והשילוט בעברית, ברוסית ובאנגלית "זה הבית שלנו" שהוצב במקום לאחר הרצח, ביטא את תחושותיהם. למרות הזעם בישראל והגינוי הבינלאומי לפיגוע, שאותו אירגן החמאס, העדיף ראש הממשלה אריאל שרון להכריז כי "איפוק זה כוח", ולהמשיך במדיניות ההבלגה שאותה הנהיג מאז תחילת האינתיפאדה השנייה. יעברו עוד חודשים ארוכים ושפיכות דמים נוראית עד שתצא ישראל למבצע חומת מגן, ותרוצץ את ראש הנחש של הטרור הפלשתיני.